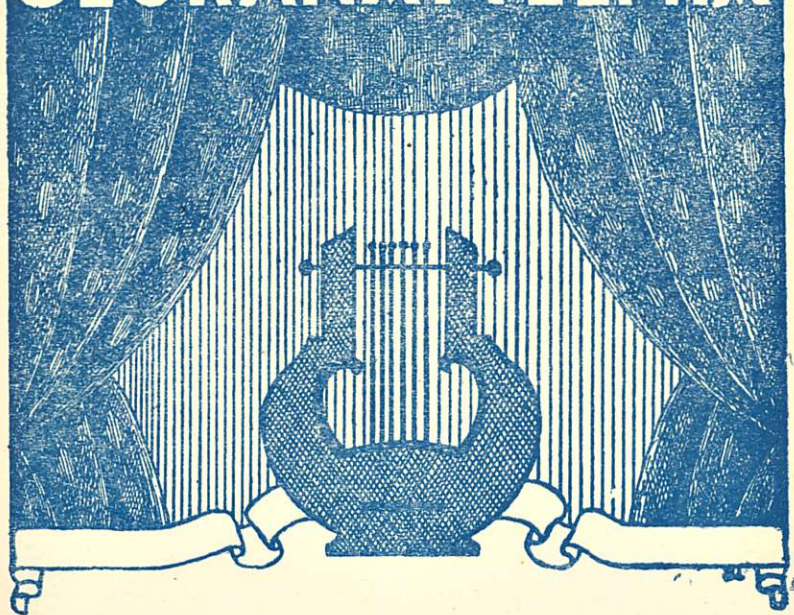

Suom. Kansakirj. 4.

SEURANÄYTELMÄ

316

Santeri Rissanen

Pappilan kansliassa

Yksinäytöksinen huvinäytelmä

Arvi A. Karisto Osakeyhtiö

SEURANÄYTELMIÄ.

* Tähdellä merkittyihin on esittämislupa pyydettyä.

5. *Kemppainen*, Ei sovintoa ennen uhria. 2-n., 10 h. 4. p. 2 mk.
 7. *Rissanen*, Iimäellä, 1-n. laulunsek., 7 h. 6. painos. 6 mk.
 38. *Jakku*, Syiden kirous. 3-n. murhenäyt., 11 h. 5. painos. 7 mk.
 39. *Turunen*, Aili. 2-näyt. näytelmä, 8 h. 4. painos. 5 mk.
 41. *Jakku*, *Evald*, Kilpakosijat. 2-n. pila, 6 h. 6. painos. 5 mk.
 45. *Veijon-Veikko*, Hetken lapsi. 3-n., 8 h. 5. painos. 4 mk.
 46. *Jakku*, Suuria tuumia. 1-n. huvinäyt., 6 h. 4. painos. 6 mk.
 51. *Tanner*, Noidan kosto. 3-n. huvinäyt., 11 h. 4. painos. 8 mk.
 53. *Jakku*, *Evald*, Murtovaaralaiset. 3-n. kansann., 8 h. 4. p. 4 mk.
 54. *Veijon-Veikko*, Kosimassa. 1-n. huvinäyt., 5 h. 4. p. 6 mk.
 * 72. *Wuori*, Naimiskauppa. 1-n. huvinäyt., 5 henk. 3. painos. 4 mk.
 * 73. *Wuori*, Seinä väliä. 1-n. huvinäyt., 4 henk. 3. painos. 4 mk.
 80. *Tähtelä*, Mustalaisen kosto. 3-n. kansannäyt., 4 h. 4. pain. 5 mk.
 94. *Mannermaa*, Kultainen sydän. 2-n. huvin., 5 h. 3. painos. 3 mk.
 100. *Walakorpi*, Harha-askeleita. 1-n. näyt., 5 h. 3. p. 4 mk.
 105. *Vallinmäki*, Kylänkellot. 1-n. huvinäyt., 4 h. 4. painos. 6 mk.
 106. *Mustamaa*, Salapolttajat. 3-n. kansann., 11 h. 3. painos. 7 mk.
 109. *Aronen*, Mätäkuussa. 1-n. ilveily, 9 h. 3. painos. 5 mk.
 110. *Salmelainen*, Porrassalmella. 1-n. kansannäyt., 8 h. 3. p. 3 mk.
 115. *Walakorpi*, Väkeviä voimia. 2-n., 8 h. 2. painos. 2 mk.
 117. *Akkanen*, Kun naiset pelkäävät. 1-n. huvinäyt., 7 h. 4. p. 5 mk.
 121. *Santavuori*, Torpan tyttö. 2-n. kansannäyt., 7 h. 4. painos. 5 mk.
 124. *Eerola*, «Hieno käytös». 2-n. huvinäyt., 9 h. 3. painos. 4 mk.
 * 126. *Wuori*, Kiusankappale. 1-näyt. ilveily, 3 henk. 2. painos. 4 mk.
 127. *Heilala*, Tulisessa tuskassa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. p. 3 mk.
 * 128. *Alpi*, Käärme. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
 131. *Ruoholampi*, Rakkauden vuoksi. 1-näyt., 6 h. 3. painos. 5 mk.
 133. *Vuoritsalo*, Kun rouvat epäilevät. 3-n. huvin., 8 h. 3. p. 10 mk.
 * 134. *Lassila*, Kun lesket lempivät. 4-n. huvin., 8 h. 3. p. 4 mk.
 147. *Akkanen*, Nikoteemuksen kosijat. 2-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 6 mk.
 150. *Toivonen*, Vehkeitten loppu. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 5 mk.
 153. *Lassila*, Kun ruusut kukkivat. 3-n. huvin., 11 h. 3. p. 12 mk.
 * 154. *Wuori*, Ihmisten tähden. 3-näyt., 12 henk. 2. painos. 7 mk.
 * 157. *Alpi*, Kesävieraat. 2-n. huvinäyt., 7 h. 2. painos. 5 mk.
 * 161. *Alpi*, Työ ja rakkaus. 1-n. aatenäytelmä, 5 h. 2. painos. 4 mk.
 * 163. *Wuori*, Basilleja. 3-n. huvinäyt., 10 h. 2. painos. 7 mk.
 * 166. *Halme*, Uhri. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 9 mk.
 171. *Kivi*, Koivulan kihlajaiset. 1-n. kansann., 10 h. 2. painos. 4 mk.
 * 173. *Halme*, Ennustus. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 6 mk.
 * 174. *Halme*, Naimisiin. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 6 mk.
 175. *Vetjola*, Nuori luotsi. 4-n. kansannäyt., 17 h. 3. p. 4 mk.
 * 177. *Halme*, Turma. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 8 mk.
 * 178. *Alpi*, Alma raukka. 1-näyt. ilveily, 4 h. 2. painos. 4 mk.
 * 179. *Larin-Kyösti*, Sällin selkkauksia, 1-n. huvin., 6 h. 3. painos. 5 mk.
 * 181. *Halme*, Kyöpelä. 1-näyt. huvinäyt., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 183. *Selja*, Lammas kaivossa. 1-n. huvinäyt., 4 h. 2. painos. 4 mk.
 185. *Alpi*, Turkki tulee! 1-n. huvinäyt., 5 h. 2. painos. 4 mk.
 * 190. *Halme*, Aamukellot. 1-n. yhteiskuntanäyt., 7 h. 2:50.
 191. *Sarakorpi*, Kolmen Jussin naimahommat. 3-n. hn., 9 h. 4 mk.
 193. *Luomanen*, Tätiväkeä. 1-näyt. pila, 6 h. 2. painos. 3 mk.
 195. *Jääskeläinen*, Kun naiset miehistyvät. 1-n., 9 h. 2. painos. 3 mk.
 196. *Voikoski*, Akkavalta. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. painos. 4 mk.

PAPPILAN KANSLIASSA

SEURANÄYTELMIÄ 316

SANTERI RISSANEN

PAPPILAN KANSLIASSA

YKSINÄYTÖKSINEN HUVINÄYTELMÄ

ARVI A. KARISTO OSAKEYHTIÖ

»Seuranäytelmiä» on laajin näytelmäsarja maassamme; sen esittelee erityinen NÄYTELMÄ-OPAS, joka on saatavana ilmaiseksi kirjakaupoista ja kustantajalta. Tässä selityskirjasessa selostetaan myös sarjoja »Huviohjelmien avuksi» ja »Nuorten näytelmiä».

HENKILÖT:

ROVASTI.

RUUSTINNA.

APULAINEN.

KANSLIANEITI.

EMÄNTÄIHMINEN.

UKKO.

AKKA.

VANHAHKO MIES.

NUORI NAINEN.

NUORI MIES.

MÖKIN VAIMO.

Maalaispappila. — Aika nykyinen.

Esittämisoikeuden saa lunastamalla 7 kpl. tätä kirjaa .

Maalaispappilan kansliahuone. Taustalla ovi eteiseen. Sen vieressä iso kinkerikirstu. Vasemmalla sivustalla, taustalla, ovi rovastin kamariin ja etualalla ikkuna. Ikkunan edessä pitkä, paperien, kirjoitusneuvojen ja kirkonkirjojen peittävä kansliapöytä. Oikeanpuolisessa nurkassa uuni, sen edessä havutettu sylkilaatikko, keskiseinämällä ovi sisähuoneisiin. Permannon keskellä keinutuoli. Seinämällä sopivassa kohdin kirkonkirjahyllyjä, seinäalmanakka ja jokin raamatullisaiheinen kuvatalulu.

Väliverhon avautuessa ROVASTI istuu keinutuolissa kiikkuen ja pitkävärtista piippua poltellen. KANSLIANEITI ja APULAINEN työskentelevät kirkonkirjojen kimpussa kansliapöydän ääressä.

ROVASTI

(vanhanpuoleinen, kaljupäinen, — sileäksi ajeltu, lihavaako, herttainen ja tummaan arkipukuun puettu). Vai niin, vai niin, että tulee huomiseksi rippivieraita niin paljon.

KANSLIANEITI

(*nuori, miellyttävä, kesäisesti, mutta hillitysti puettu neitonen*). Kuusikymmentä ja kahdeksan henkeä.

ROVASTI

Jaa, jaa, heinäaika ja muut kesäkiireet ovat tulossa — haluavat sen vuoksi nauttia kirkon tarjouksia ennen niiden alkamista. Tästä puoleen saammekin saarnata taas toistaiseksi miltei tyhjälle Herran huoneelle.

APULAINEN

(*vasta toimeensa vihitty, nuori, parraton; tukka jakaukselle kammattu; silmälaseja käyttävä, pappintakkiin ja lipereihin puettu; hieman katkerasti*). Niin saamme. Sedän seurakunnassa näyttää tulleenkin kansan tavaksi käydä kirkossa enimmäkseen vain jouluna ja juhannuksena.

ROVASTI

Noo, hyvä niinkin, hyvä niinkin, etteivät tykkänään unohda tänä monien menojen ja hajoittavien harrastusten sekä puoluetemmellys-

ten aikana kirkkoakaan. Joko teidän työnne ovat kohta lopussa?

KANSILANEITI

Päätän parhaillaan huomisten kirkonkuulutusten kirjaa.

APULAINEN

Minulla on enää vain pari merkintää kastettujen kirjaan.

ROVASTI

Hyvä on, sillä kohta kai mammakin ilmestyy kutsumaan kahville. Toivottavasti ei tule enää asiakkaitakaan, jotta pääsemme aikanaan lauantaisaunaamme, illalliselle ja sitten vatsa syliin levolle. (*Haukottelee.*) Hehheijaa. Eikö liekin ukkosta ilmassa, kun raukaisee näin raskaasti.

APULAINEN

Milloin setä valmistaa sitten huomisen rip-pisaarnansa?

ROVASTI

(*hymyillen*). Minäkö? Se on jo valmiina (*koputtaa otsaansa*) täällä. Olen pitänyt eläissäni

jo niin monta rippisaarnaa, että osaan ne valmistamatta.

KANSLIANEITI

Setä on jo niin tottunut ja taitava puhuja ja nokkela kääntheissään.

ROVASTI

No, no, vajavainen ja erehtyväinen kuolevainen vain, he, he. Mutta kas, sieltäpä se mamma jo tuleekin.

RUUSTINNA

(rovastia hieman nuorempi, hymyilevä, tummapukuinen, päässä musta myssy, ilmestyy oikeanpuoliselle ovelle). Olkaa niin hyvät. Kahvipöytä on katettu.

ROVASTI

(nousee, vie piippunsa uunia vasten seisomaan, hykertelee käsiään). Kiitos, kiitos, mammaseni. Se tulee maistumaan lauantaikiireittemme jälkeen erinomaiselta.

RUUSTINNA

Sen arvaan, pappa kulta. Senpä vuoksi kes-

titänkin teitä lisäksi juuri uunista otetuilla lämpöisillä ja maukkailla vehnäpullilla. (*Kanslianeidille ja apulaiselle.*) Terttu ja Tuomas, olkaa ystävällisiä.

KANSLIANEITI

Kiitos, täti.

APULAINEN

(*sulkee kirkonkirjansa*). Loppui ihan parhaiksi. (*Nousee ja oikaisee ruumistaan.*) Tädin kahvikutsu tuli kuin tilattuna. (*Näyttämön ulkopuolelta kuuluu kolinaa.*) Ellei vain sattunut saapumaan joku myöhästynyt asiakas.

KANSLIANEITI

(*katsoo ikkunasta*). Kuten sattuikin. Kanslian rappusten edessä on hevonen. Rattailla on mies ja nainen.

APULAINEN

(*katsoo ikkunasta*). Jokin nuori pariskunta. Taitavat tuoda lastaan kastettavaksi, koska on kääro kyttyessä tai (*vilkaisee kanslianeitiin*) miten siitä jossakin maallisessa laulussa sanotaan?

KANSLIANEITI

Kätkyessä. (*Painaa kainostellen katseensa alas.*)

ROVASTI

(*menee katsomaan ikkunasta*). Niinpä onkin. Nuorella äidillä on potkiskeleva ja pyristelevä pienokainen kapaloissa sylissä. No niin, otetaan lapsonen ennen kahvia kirkkomme yhteyteen. (*Kanslianeidille.*) Tuopas sinä, Terttusen, kastemaljalla valmiiksi vettä, ja (*ruustinnalle*) mamma kai on kiltti ja antaa minulle pyyheliinan. Viekää ne tuonne minun kamariini, niin emme tule toimituksessamme häirityiksi.

KANSLIANEITI

(*sulkee kirjansa, nousee ja lähtee ruustinnan keralla oikealle*).

NUORI MIES ja NUORI NAINEN

(*tulevat taustaovesta; mies kumartaa ja hipaisee kädellään hiuksiaan, nainen niiaa; asettuvat sitten eri puolille ovea*).

NUORI MIES

Iltaa. (*Alkaa pyöritellä käsissään lieristä lakiaan.*)

ROVASTI

(*nyökäyttää ystävällisesti päätään*). Jumal' antakoon.

APULAINEN

(*nyökkää tervehdykseksi*).

ROVASTI

Jahah, jahah. Kotoa päinkö sitä ollaan matkalla?

NUORI MIES

(*vilkaisee toveriinsa, hymähtää*). Ni — niinhän sitä, sieltä päin. Sattui vähän yhteistä asiaa tänne pappilaan.

NUORI NAINEN

(*vilkaisee hymyillen toveriinsa, painaa sitten päänsä ujosti alas ja alkaa hypistellä puseroaan*).

ROVASTI

(*hymyilee ja nyökäyttää päätään*). Sattuuhan sitä, sattuu nuorelle pariskunnalle.

NUORI NAINEN

(*lakkaa hypistelystään, katsoo kummastuneena*

rovastiin, apulaiseen ja lopuksi toveriinsa; tuskin kuuluvasti). Pariskunnalle?

ROVASTI

(ottaa eräältä hyllyltä käsikirjan ja alkaa selaillassit). Siellä on kaunis ajeluilma. Lämmintä liiemmäksikin.

NUORI MIES

(pyörittelee hattuaan). Onhan siellä kaunista — tipauttelee jo vettäkin.

RUUSTINNA

(palaa kanslianeidin kanssa oikealta, laskoksiltaan oleva pyyhinliina kädessään). Ole niin hyvä, pappa.

KANSLIANEITI

(tuo kastemaljassa vettä, vie astian vasemmalle, nyökkää sivumennessään miehelle ja naiselle; jää sitten odottamaan vasemmanpuoliselle ovelle).

NUORI MIES ja NUORI NAINEN

(tervehtivät, edellinen kumartaen, jälkimäinen niiaten, ensin ruustinnaa ja sitten kanslianeitiä).

RUUSTINNA

(nyökkää ystävällisesti miehelle ja naiselle). Päivää, päivää.

ROVASTI

Jahah, kaikki on valmista. (*Vakavan ystävällisesti nuorelle miehelle ja naiselle.*) No niin, nuoret ystäväni, jospa me sitten ryhdymmekin täyttämään kirkkomme vanhaa ja kaunista tapaa. Hakekaa vain lapsi tänne.

NUORI NAINEN

(säpsähtää, katsahtaa äärimmäisen kummastuneena vuoron perään kuhunkin pappilalaiseen; äännähtää hämillään). Lapsiko?

NUORI MIES

(vilkaisee oudostellen rovastiin ja apulaiseen). Tuota — lapsiko? Mitä lasta rovasti tarkoittaa?

ROVASTI

No, tietenkin teidän lastanne, sillä ette kai te, nuoret ihmiset, ole lähteneet muiden lapsia tänne kuljettamaan.

NUORI NAINEN

(katsahtaa avuttomasti ruustinnaan ja kanslianeitiin sekä lopuksi toveriinsa; hätääntyneesti).

Me — meidänkö lastamme?

ROVASTI

(hieman hermostuneesti). Niin, niin, sitä Herran armolahjaa, jonka te raskitte jättää tuonne *(viittaa ikkunasta)* kärryillenne yksinään ikävoimään ja itkeskelemään.

RUUSTINNA

(nuhtelevin ilmein). Vieläpä vauhkon varsahevosenne kieseille.

NUORI MIES

(oivaltaa äkkiä asian; hänen kasvoilleen lehahattaa leveä nauru). Tuota — eihän se mikä avuton lapsi ole, vaan säkkiin kääraisty lampaanvuona.

NUORI NAINEN

(vilkaisee kiitollisena toveriinsa, kääntää sitten ilostuneena katseensa rovastiin ja ruustinnaan, niaa). Niin, lahja ruustinnalle — jos sopisi ottaa.

ROVASTI

(*hämillään*). Hmh — jassoo — lammas —
(*Saa äkillisen yskänpuuskan ja lähtee uumin luo kakistelemaan ja syljeskelemään.*)

APULAINEN

(*on järjestellyt pöytää ja kuunnellut edellisiä vuorosanoja, kopeloi nopeasti nenäliinan taskustaan ja alkaa niistä innokkaasti nenäänsä*).

KANSLIANEITI

(*pidättää vain työläästi iloisuuttaan*).

RUUSTINNA

(*säilyttää mielentyyneytensä*). Vai lahja minulle —? (*Ystävällisesti.*) No, tietenkinhän minä otan sen teiltä ilomielin vastaan. Kiitoksia vain. (*Menee nuoren naisen luo ja taputtaa häntä olalle. Molemmille hymyillen.*) Teillä ei siis olekaan lasta?

NUORI MIES

(*ruustinnan ystävällisyyden rohkaisemana, naama leveässä naurussa*). Ehei toki, hyvä ruustinna, vielä. (*Iskee silmää apulaiselle ja kanslianeidille,*

nyhjäisee kyynäspäällään leikillisesti toveriaan.)
 Mutta eipähän tiedä, vaikka se jo sellainenkin
 olisi ensi vuotena näillä ajoin rovastin eteen tuo-
 tavissa, he, he.

APULAINEN

(niistelee yhä innokkaammin nenäänsä).

KANSLIANEITI

*(tukkii nopeasti kädellään suunsa estääkseen nau-
 ruaan).*

NUORI NAINEN

*(toverilleen, muka muhdellen). Kusti! (Nau-
 rahtaa, painaa päänsä alas, katsoo kulmiensa alta
 ruustinnaan).*

NUORI MIES

*(nolona). Tuota — tarkoitan — että kunhan
 tässä on oltu ensin vihilläkin, jos rovastin yskä
 taikka maisterin nuha sallisi meidät vihkiä vie-
 pauttaa. Maisterihan se meidät viime sunnun-
 taina viimeisen kerran kirkonlaesta pudottaa
 romahuttikin.*

APULAINEN

(*astuu nuoren naisen ja miehen luo*). Aivan oikein. Nyt muistankin. (*Nuorelle miehelle.*) Tehän olette Ohralahden nuori isäntä, Kustaa Adolf Kiihtelys (*kättelee*), ja tämä neiti on teidän morsiamenne, talontytär Katariina Keihonen, molemmat Kapealtavedeltä. (*Kättelee; ro-
vastille.*) Vihkiikö setä itse nämä nuoret vai —?

ROVASTI

(*on palauttanut lempeän vakavuutensa kasvoil-
leen ja olemukseensa; astuu vihittävien luo ja
taputtaa heitä olalle*). Kyllä, mielelläni. Käykäämme vain tuonne minun kamariini. (*Viit-
taa oikealle.*)

KANSLIANEITI

(*avaa oikeanpuolisen oven*). Olkaa niin hyvät.

NUORI NAINEN

(*niiaa ruustinnalle*). Viitsisikö ruustinna alentua ystävällisesti meidän liittomme solmimisen todistajaksi?

RUUSTINNA

Luonnollisesti. (*Tarttuu nuoren naisen käsi-
koukkuun ja taluttaa hänet oikealle.*)

NUORI MIES

(*kumartaa kanslianeidille*). Ja minä pyytäisin
mamselilta kunnioittaen samaa palvelusta.

KANSLIANEITI

(*nyökkää*). Kernaasti. (*Menee nuoren miehen
keralla oikealle.*)

ROVASTI

(*apulaiselle*). Merkitse sinä heidät vihityiden
kirjoihin. (*Menee oikealle.*)

APULAINEN

Heti. (*Palaa kansliapöydän luo, istuutuu ja
alkaa kirjoittaa.*)

VANHAHKO MIES

(*tulee taustalta, ottaa hatun päästään ja, kun ei
tiedä, minne sen panisi, pudottaa sen ovensuuhun
permannolle; hänellä on sylissään paksuun pu-
naraitaiseen villahuiviin kiedottu kääre*). Eh-

toopäivää. (*Odottaa kotvan aikaa, istuutuu sitten kääröään heilutellen kinkerikirstulle.*)

APULAINEN

(*katsahtaa tulijaan*). Iltaa. (*Jatkaa kirjoitustaan; vähän aikaa kuuluu vain kynän rapinaa; painaa kirkonkirjan loppuksi kiinni ja astuu keskilattialle.*) Mitä teillä olisi asiaa?

VANHAHKO MIES

(*nousee*). Tätä vauvaahan minä olisin kastattanut ja ristittänyt.

APULAINEN

Teidän lapsenneko se on?

VANHAHKO MIES

Minunko? Ehei, hyvä maisteri, ei sitä toki näin vanha kanto enää tällaisia vesoja verso. Sen tämä on vain meidän loisvaimon luomuksia.

APULAINEN

Minkä loisvaimon?

VANHAHKO MIES

No senpä, joka meillä on tuvan nurkassa ja

talon ruuissa oleillut jo vuosikauden ja tehdä nuhjannut maksuksi töitä, mitä on sattunut.

APULAINEN

Tarkoitan: mikä hänen nimensä on?

VANHAHKO MIES

Ka, Ulla — Ulla Karoliina.

APULAINEN

Jahah, Ulla. Entäs sukunimi?

VANHAHKO MIES

Niin sukuko jotta nimi? Sehän on tuota — ka, mikäs se tuota onkaan? No, jopas kun otti ja unohtui, vaikka juuri pyöri kielellä. Ulla Karoliina — ka, en minä saa sitä näin äkkiä mieleeni, mutta se on sen Riistalahden mökki-läisvainajan Taavetti Tettaraisen tyttäriä.

APULAINEN

Siis Ulla Karoliina Tettarainen.

VANHAHKO MIES

Justiinsa. Maisteripas sen muistikin paremmin kuin minä. Niin, senhän tämä on Ulla Tettaraisen tekemä, poikako tämä lienee vai

tyttö. Ei tullut lähtiessä eikä matkan varrella-kaan tiedustelluksi. Kun näet läksin tänä aamuna tänne kirkonkylään asioilleni, niin meidän piikakin laittautui tämän kanssa samoille kärryille tätä tuomaan nimettäväksi. Sehän se olisi tämän tänne tuonutkin, mutta kun sattui asiaa puotiin, ennenkuin panevat kiinni, niin käski minun tätä täällä käyttää.

APULAINEN

Kuka sen lapsen isä on?

VANHAHKO MIES

Niin, tämänkö isä? Ei tällä taida semmoista koreutta ollakaan. Tämä on vain niitä erehdyksessä löydetyitä ja vahingossa värkätyitä lehdokkeja.

APULAINEN

No, jokin isä sillä on kuitenkin täytynyt olla. Eihän lapsi ole isättä maailmaan tullut.

VANHAHKO MIES

Just. Sitä samaahan sitä minäkin niille kotinaisille toimitin, vaikka se Ulla väittikin, ettei

hän ole muka miehestä mitään tiennyt ja että tämä oli ehkä pyhän hengen vaikuttama, he, he.

APULAINEN

Hm — ja te ette tiedä lapsen sukupuoltakaan?

VANHAHKO MIES

(*aukoo kääröjä ja katselee*). No, poikapuoletta tämä naamarustingiltaan näyttäisi, mutta voi tämä yhtä hyvin olla tyttöihminenkin. Se hänet näistä tämän kokoisista kapineista tarkemmin tutkimatta tiennee.

APULAINEN

Hm, no — ehkäpä se selviää, kun kuulemme, minkä nimen äiti on lapselle ajatellut.

VANHAHKO MIES

Mutteriksihan se tätä toivoili.

APULAINEN

Mutteriksi? Onpas se omituinen nimi. Eihän se ole ihmisen nimikään.

VANHAHKO MIES

Eipä taida olla, mutta Mutteriksi ne akat käskivät tämän kastattaa, ja siksi tämä kai täy-

tyy kapsauttaakin. Sittenpähän on sama, onko tämä poika vai tyttö, nimi kun kelpaa yhtä hyvin kummallekin.

APULAINEN

Hm — tosinhan kyllä, mutta . . .

ROVASTI

(tulee kamaristaan, puhuu jäljessään tuleville).
Ja nyt me menemme joukolla mamman kahvikupposille.

RUUSTINNA

(seuraa rovastia). Niin, tervetuloa vain. Satuikin parhaiksi äsken uunista otetuita pullia. *(Menee oikeanpuoliselle ovelle, viittaa hymyillen.)* Olepas ystävällinen, pappa, tehkää hyvin, nuori pari. *(Vasemmalle.)* Terttu, olepas kiltti ja siirrä ne vihkimäpallit siellä syrjemmäksi ja pane papan käsikirja sinne kirjahyllylle, niin joudut sinäkin seuraamme. *(Apulaiselle.)* Tule sinäkin, Tuomas, kun kerkiät.

APULAINEN

Kiitos, täti, mutta minulla on täällä vielä muuan toimitus.

VANHAHKO MIES

Ka, ei maisterin tarvitse toki tämän Ulla Tettaraisen tenavan vuoksi kahviaan jäähdyttää.

NUORI MIES ja NUORI NAINEN

(ovat tulleet käsikädessä rovestin ja ruustinnan keralla kansliaan).

APULAINEN

(nuorelle miehelle ja naiselle). Jahah, te olette siis nyt mies ja vaimo. Onnea ja menestystä solmimallenne liitolle (*kättelee*), ja korkein kait-sija siunatkoon teidän sisään- ja uloskäymisenne.

NUORI NAINEN

(*niiaa*). Kiitos.

NUORI MIES

(*kumartaa*). Kii... (*Sattuu vilkaisemaan ikku-nasta ulos.*) Mutta se ruustinnan nimikkolam-mashan on unohtunut tykkänään ulos. (*Jat-kaa apulaiselle.*) ...toksia.

ROVASTI

(*ohjaa nuoren miehen ja naisen oikeanpuoliselle ovelle*). No, mamma käskeköön karjakon va-

pauttaa sen raukan kääröistään. Käydäänhän vain hääkuposille. (*Aikoo seurata oikeanpuolisesta ovesta poistuvaa ruustinnaa, nuorta naista ja nuorta miestä.*)

MÖKIN VAIMO

(*tulee nopeasti taustaovesta; hengästyneenä*). Iltaa. Se Saunamäen Jussi käski minun tiedustaa rovastilta, jotta pitäisikö sitä kirkotella, kun sille on tullut perillinen?

ROVASTI

(*naurahtaa*). Sitäkö Jussia?

MÖKIN VAIMO

Eikä, vaan sitä Jussin eukkoa. Sehän sen perillisen pyöräyttikin eikä Jussi. Se odottelee tuolla pappilan kuistin suussa.

ROVASTI

Eukkoko?

MÖKIN VAIMO

Eikä, vaan se Jussipa. Sillä olisi kiire.

ROVASTI

Jussillako?

MÖKIN VAIMO

Eikä, vaan sillä kirkottelemisella.

ROVASTI

Missä se on sitten se Jussin eukko?

MÖKIN VAIMO

(*niiaa*). Tässä.

ROVASTI

Jassoo. Niin, onhan kirkkoon ottaminen vanha ja kaunis tapa, ja kun sitä on seurakunnassamme vieläkin seurattu, niin toimitetaan se nytkin. Tulkaa kuitenkin vasta pikkuisen ajan kulluttua. Minulla on juuri tällä hetkellä muuta toimittamista. Käskekää Jussin ajaa hevosensa meidän kujan eteen ja sen verran odottaa.

MÖKIN VAIMO

Pitää käskeä. (*Lähtee taustaovesta.*)

ROVASTI

(*menee oikeanpuolisesta ovesta*).

APULAINEN

(*vanhahkolle miehelle*). Niin, meidänhän piti kastaa se Tettaraisen Ullan pienokainen. Te

sanoitte, että lapsen äiti tahtoo sen nimeksi Mutterin?

VANHAHKO MIES

Joo, niinhän se sitä kai tahtoi ja tarkoitti.

APULAINEN

Mutta eihän semmoista nimeä ole almanakassakaan. Minä en ainakaan ole sellaista siellä koskaan huomannut. Lieneekö tämä neitikään?

KANSLIANEITI

(on tullut vasemmalta). Mitä niin?

VANHAHKO MIES

Allakassapa Mutteria.

APULAINEN

Niin. Tässä on muuan mies, joka tahtois kastattaa lapsensa Mutteriksi.

VANHAHKO MIES

Elikkä oikeammin tämän Tettaraisen Ullan tekeleen.

KANSLIANEITI

Mutteriksi? Onpas se outo nimi. Oletteko varma, että se oli todellakin Mutteri?

VANHAHKO MIES

(*raapaisee päätään*). No, sinne päin se ainakin oli. Varoittivat näet akat kotoa lähtiessä nimenomaan muistamaan, jotta lapsen nimeksi pantaisiin Mutteri. Huomauttivat, että jollen minä sitä nimeä muuten muistaisi, niin semmoinen sama nimi oli minun kärryissänikin.

KANSLIANEITI

Kärryissä? Mutta jospa se onkin sitten ollut Akseli?

VANHAHKO MIES

(*päästää leveän naurun*). Joo, ka, Akselihan se olikin, kärrien akseli. (*Apulaiselle.*) Niin että maisteri kastaa kapsauttaa vain tämän Tetta-raisen Ullan tenavan Mutt... ei, vaan Akse-liksi.

APULAINEN

(*naurahtaa*). Tehdään niin. Tulkaa lapsen kanssa tänne kamariin. (*Lähtee vasemmalle.*)

VANHAHKO MIES

(*kanslianeidille*). Vaikka onhan se mutterikin kärryissä, he, he. (*Menee vasemmalle.*)

KANSLIANEITI

(aikoo oikealle, mutta kuultuaan eteisestä kolinaa seisahtuu keskelle permantoa).

UKKO ja AKKA

(tulevat taustalta, tervehtivät, akalla lapsi kääroissä sylissä).

UKKO

Ehtoopäivää. Meillä olisi ollut pienokainen kastettavaksi.

KANSLIANEITI

(hymyilee). Onpas tämä nyt pienokaisten päivä. Teidän lapsenne on jo kymmenes pappilassa tänään kastetuita. Maisteri on tuolla *(viittaa vasemmalle)* parhaillaan samanlaisessa toimituksessa. Hän joutuu heti. Istukaahan sen aikaa.

UKKO ja AKKA

(katselevat istuinta, huomaavat kinkerikirjakirstun, istuutuvat sille yhtäaikaa, mutta eivät sovi kumpikin, nahisevat hetken aikaa, kunnes ukon on väistyttävä; hän katselee arastellen kei-

nutuolia, mutta ei uskalla istuutua siihen; newootomana hän viimein laskee hattunsa kirstun viereen ja istuutuu lattialle).

KANSLIANEITI

(on mennyt kansliapöydän luo, istuutuu pöydän ääreen, ottaa kynän ja avaa paksun kirkonkirjan; huomaa lattialla istuvan ukon, hymyilee). Oli sihan sitä ollut istuinta täälläkin. (Viittaa keimutuoliin.)

UKKO

Noo, kyllä sitä tässäkin — sen aikaa.

KANSLIANEITI

Jospa minä merkitsen asian jouduttamiseksi lapsenne kirkonkirjoihin. *(Ukolle.)* Mikäs teidän nimenne onkaan?

UKKO

Pietari Peenhartti.

KANSLIANEITI

Ja sukunimenne?

UKKO

Pöksyläinenhän se vain on, Pöksy-.

KANSLIANEITI

Siis Pekka Pöksyläinen ja vaimonsa —?

AKKA

(*nyökkää*). Joo, vaimonsa.

KANSLIANEITI

Nimi?

UKKO

(*nykäisee kyynäspäällään akkaa*). Kah, sano nimesi. Mitä sinä siinä?

AKKA

(*ukolle*). Ka, ka. (*Kanslianeidille.*) Reetriikka Ranstakka.

KANSLIANEITI

(*kirjoittaa*). Vaimo Fredriika Brandstake. Mikä lapsen nimeksi tulee?

AKKA

Sitähän sitä on, hyvä neiti, tässä kiistelty ja kahisteltu tämän ukon kanssa jo varmaankin viikkokausi. Ukko tahtoi kivenkovaan Helanteriksi, mutta minä Hoosiannaksi. Ja kyllä tämä Hoosiannaksi pannaankin.

UKKO

(*akalle, tuupaten häntä kyynäpäällään.* Kaa, mitä se rupeaa riitelemään ihan pappilan kansseliassa!

KANSLIANEITI

(*ukolle*). Kyllä isäntä on erehdyksessä. Helander on sukunimi eikä sovellu ristimänimeksi.

AKKA

Niin, ja lehmän nimi... eikähän tämä typpykkä mikä ammu ole.

UKKO

Hmyh — vai sattuu se olemaan sukunimi. No, ei sitten —! Ripsauttaa hänet sitten tämän eukon mieliksi siksi Hoosiannaksi.

AKKA

No, jopahan antoi peräksi viimeinkin.

KANSLIANEITI

Hm — mutta Hoosiannakaan ei ole sovelias.

UKKO

(*nyhjäisee akkaa*). No, nythän kuulet, ettei pappilan kansselimamselikaan siitä tykkää.

AKKA.

Ei muka sovelias? No, nyt lie ihme ja kumma, kun on ihan jumalansanaan ja kirjaan painettu. Ehei, hyvä neiti, tai mikä ryökkynä te olette, ei minua niin vain semmoisesta kauniista nimestä vieroiteta. Tämä pannaan kun pannaankin Hoosiannaksi.

KANSLIANEITI

Emäntä on tosin oikeassa siinä, että Hoosianna on raamatussa, mutta se ei ole nimi, vaan —

AKKA

No, mikäs se sitten olisi — kun on painettu ihan isolla puustavillakin? Kyllä minä osaan kirjaani lukea, vaikka jo vähän tahtookin laataksi pienemmässä röntissä lyödä. Kyllä tämä vain kastetaan Hoosiannaksi, sanoipa ryökkynäkin mitä tahansa.

UKKO

(nyhjäisee akkaa). Ka, rupea nyt vielä ryökkynälle riitelemään. Oletko sinä muka viisaampi kuin itse pappilan kansselimamselli?

AKKA

Enkä ole, mutta Hoosiannaksi minä tämän tyyppikkäni tahdon.

APULAINEN

(*palaa vanhahkon miehen kanssa vasemmalta*).
Se olisi sitten kaksi markkaa.

VANHAHKO MIES

Joo, kaksihan se on jotta markkaa. (*Katsah-
taa, minne panisi käärönsä, tuppaa sen sitten ukon
syliin.*) Pitelehän sen aikaa. (*Kaivaa housun-
taskustaan kukkaronsa, ottaa siitä rahan ja an-
taa apulaiselle.*) Kaksi nikkelistä hopeamark-
kaa. Kiitoksia vain ja (*kättelee apulaista ja kans-
lianeitiä*) hyvästi. (*Ottaa lakkinsa lattialta ja
lapsen ukolta.*) Joo, Akselihän se oli eikä Mut-
teri. (*Lähtee taustaovesta.*)

KANSLIANEITI

(*apulaiselle*). No, nyt on maisterin vuoro aut-
taa minua.

APULAINEN

Kernaasti. No, mikä on asianne?

KANSLIANEITI.

Nämä vanhemmat tahtoisivat kastattaa lapsensa ja panettaa hänen nimekseen välttämättä Hoosiannan.

AKKA

Niin, Hoosiannaksi minä tahdon kun tahdonkin lapseni ja sillä hyvä. Se seisoo raamatussa ja isolla puustaimella ja . . .

UKKO

Ka, ka, ka.

APULAINEN

Hm. (*Miettii; äkkiä.*) Jahah. Tyttökös tämä lapsonen on vai poika?

AKKA

Tyttö, terve tyttöpä onkin ja niin hyväjuoninen, että . . .

UKKO

(*nyhjäisee akkaa*). Ka, ka — pidä nyt jo leipäläpesi! Maisterillekos se nyt kuuluu sinun kakarasi juonisuus — häh?

APULAINEN

(astuu ukon ja akan eteen, vakavasti). Niin, Hoosianna on kylläkin raamatussa, mutta milläs tavalla te oikeastaan sanaanne luettekaan? Pinta-puolisesti ja ajattelemattomasti! Sillä ettekö te ole huomanneet sen vertaa, että sanassahan sanotaan nimenomaan, että: »Hoosianna, Daavidin poika, kuin tulee Herran nimeen»? Ja te tuotte kasteelle tyttärenne ja —

UKKO

(akalle). Ka, no, siinä kuulit nyt, ettei se sinun Hoosiannasi yhtä vähän kuin minun Helanterinikaan meidän lapsellemme sovi. Nehän ovat miesten ja herrojen nimiä.

AKKA

(ukolle). Ole paasaamatta siinä. Kuulenhan minä vähemmälläkin, kun itse maisteri sanoo. Vaikka kyllä se Hoosianna olisi minusta ollut niin nätti nimi.

APULAINEN

(menee seinäalmanakan luo ja vilkaisee siihen). Nythän on Päivikin päivä. Se on kaunis naisen

nimi ja lisäksi suomalainen — niin että eiköhän kasteta tytärtänne sille nimelle?

UKKO

(*nousee*). Joo, pannaan vain Päihikiksi, kun maisterikin niin sanoo.

KANSLIANEITI

Siis Päivikki Pöksyläinen.

AKKA

No, olkoon sitten semmoinen, kun ei kerran Hoosianna kelvannut. (*Nousee; ukolle.*) Mutta mitä märkää sinun nuttusi helmasta tippuu?

UKKO

(*katsoo ja koettelee*). No, eikös se äskeisen vaarin vekara jo kerinnytkin —!

ROVASTI

(*tulee oikealta*). Jahah. Tännehän on tullutkin uusia asiakkaita. Käväisepäs sinä, Terttu-seni, kahvilla, niin me hoidamme Tuomaan kanssa sen aikaa kansliaa. (*Ukolle ja akalle.*) Jassoo, lapsi kastettava vai —?

AKKA

(niiaa). Niin.

UKKO

(kumartaa ja niiaa). Joo. Päihikiksi.

AKKA

Se meinaa Päivikkiä, herra rovasti.

UKKO

(nyhjääsee akkaa). No, ala nyt siinä rovastin kuullen —!

ROVASTI

(viittaa vasemmalle). Tulkaahan tänne kamaariin.

KANSLIANEITI

Heidät on jo merkitty kirjoihinkin, niin että setä tietää. *(Menee vasemmalle.)*

ROVASTI

Hyvä on, hyvä on. *(Menee ukon ja akan kanssa oikealle.)*

APULAINEN

(pyyhkii hikeä otsaltaan). Huh, huh, kylläpä on hiostuttavaa ja asiakkaitakin toinen toisensa

jälkeen. Hm, kuinkas setä äsken sanoikaan: heinäaika ja muut kesäkiireet tulossa, niin että haluavat sen vuoksi nauttia kirkon tarjouksia ennen niiden alkamista. (*Menee kansliapöydän luo.*) Ja minun puolipäiväsaarnani? Sehän on vielä keskeneräisenä. (*Istuutuu, ottaa pöydän laatikosta tukun paperia, alkaa lukea.*) »Ja koska hänen tykönsä oli paljon kansaa tullut, niin hän korotti äänensä ja sanoi . . .» (*Taustaovelta kuuluu kolkutusta.*) Sisään!

EMÄNTÄIHMINEN

(*tulee taustaovesta*). Iltaa. Sattuukohan rovasti olemaan kotona ja täällä kanslian puolella? Olisi ollut hänelle itselleen pikkuisen asiaa.

APULAINEN

Iltaa. Kyllä hän on kotona ja tällä puolellakin. Hän joutuu tuossa tuokiossa. Istukaahan ja odottakaa.

EMÄNTÄIHMINEN

Kiitoksia. (*Istuutuu kinkerikirstulle. Hetken äänettömyys.*) Olisi se tainnut olla kotona ruus-tinnakin?

APULAINEN

(on ottanut kynän ja lukee sillä seuraten saarnaansa, korjaten tuolloin ja tällöin; hajamielisesti).
Hm — hän kastaa parhaillaan lasta.

EMÄNTÄIHMINEN

(hymyilee). Ruustinnako? No, eihän nyt toki ruustinna —?

APULAINEN

Niin, niin — hm — tuolla kamarissa — hm — siellä on nyt hikistä ja painostavaa — hm — eikö lie ukkosta ilmassa — hmh —

EMÄNTÄIHMINEN

(naurussa suin). Tuollako kamarissa, hi, hi?

APULAINEN

Hmh — äsken siellä yritteli ripautella vettäkin, mutta ei jaksanut vielä sateeksi asti —

EMÄNTÄIHMINEN

(painaa huivinsa nurkan suuhunsa iloisuuttaan pidättääkseen). Maisteripas on tänään lystillinen

—

APULAINEN

Hmh — hmh — mutta hyvää se tekee vaihteeksi sellainenkin — hm — kuumalla ja painostavalla — hm —

EMÄNTÄIHMINEN

Lystikö, hi, hi —? (*Kurkistaa, puoliääneensä.*)
Taitaa värkätä saarnaansa ja ollakin hajamielinen. Mutta tuolta tulee kanslianeitikin. (*Nousee*). Iltaa.

KANSLIANEITI

(*tulee oikealta*). Maisteri on hyvä ja menee kahville.

APULAINEN

Hmh — hmh — niin, hyväähän se tekee näin ennen heinäaikaa — hm —

EMÄNTÄIHMINEN

(*hiljaa kanslianeidille, viitaten apulaiseen*). Pykää huomista puhettansa, kun ei näe eikä kuule, hi, hi.

KANSLIANEITI

(*hymyilee, astuu kansliapöydän luo*). Täti odottaa maisteria kahville.

APULAINEN

(*kuin havahtuen*). Jahah. (*Kokooa paperinsa, pistää ne laatikkoon; nousee.*) Neiti hoitaa sitten kansliaa. (*Osoittaa emäntäihmistä.*) Tällä emännällä on asiaa itse rovastille. (*Lähtee oikealle.*)

EMÄNTÄIHMINEN

Niin, vaikka olisinhan minä voinut toimittaa sen hyvin kyllä ruustinnallekin, kun kuuluu ruustinnakin olevan kotona. Se oli sillä tavalla, että minun poikani Jussi laittoi minut tiedustamaan rovastilta, että . . .

ROVASTI

(*on tullut viime sanojen aikana vasemmalta ukon ja akan keralla*). Jaa, jaa — minä tiedän, minä tiedän jo. (*Ukolle ja akalle.*) Kaksi markkaa ja (*kättelee*) onnea ja menestystä vain pienokaisellenne.

UKKO

(*nyhjäisee akkaa*). Ka, mitä sinä siinä? Anna rovastille rahansa.

AKKA

Enkä anna, kun sinulle jäi rahat ja kukkaro.

UKKO

No, alapas nyt siinä itse rovastin kuullen —
(Koettelee taskuaan.) Ka, niinpähän jäikin.
(Ottaa kukkaronsa ja kaivelee sitä.)

AKKA

Anna viisi yhdellä tiellä.

UKKO

No, sinäkö tässä määrääät vai rovasti? *(Ottaa setelin.)* Tässä olisi ihan viiden markan seili.
(Tarjoaa sitä rovastille.)

ROVASTI

Eikö teillä ole sopivaa? Minulla ei ole antaa takaisin.

AKKA

(niiaa). Eihän siitä toki tarvitse antaakaan, hyvä rovasti.

UKKO

(nyhjäisee kyynäpäällään akkaa). Ka, ka, pakkaudupas nyt itse rovastia neuvomaan, senkin Hoosianna. *(Kumartaa ja niiaa.)* Joo, eipähän siinä sen vertaisessa mitä vaihtamista. *(Akalle.)*

No, mitä sinä vielä siinä — ala laputtaa jo, kun on Päihikkisi jo luettu ja lioteltu.

AKKA

(*niiaa*). Hyvästi vain. (*Lähtee taustaovelle.*)

UKKO

(*kahmaisee lakkinsa lattialta, rientää akan jälkeen ja työntää tätä ovesta*). Ka, no, mitä se vielä — (*Kääntyy rovastiin päin.*) Niinpä todellakin, että — hyvästi vain. (*Menee.*)

KANSLIANEITI

(*rovastille*). Setä, täti käski sanoa, että sauna olisi valmiina.

ROVASTI

Jahah, jahah. (*Kääntyy emäntäihmiseen päin.*)
Mutta emännällä olikin vielä asiaa —

EMÄNTÄIHMINEN

Niin, se meidän Jussi käski tiedustaa . . .

ROVASTI

Niin, niin, minä muistan . . . Käykää vain tuonne kamariin, niin saamme suorittaa sen rauhassa.

EMÄNTÄIHMINEN

Kamariinko asti? Eikö sitä sen vertaista täällä kansliassakin . . . ?

ROVASTI

Miksei, miksei, mutta on parempi, että emännän ei tarvitse kainostella, jos sattuisi kansliaan tulemaan vieraita.

EMÄNTÄIHMINEN

Kainostella? Mutta minä en ymmärrä, millä lailla minä —

ROVASTI

(*työntää emäntäihmisen puoliväkisin kamariin*).
No, no, no, kyllä minä opastan teitä, mitä milloinkin on tehtävä. (*Etsii käsikirjaansa.*) Ruvetkaa vain ensin polvillenne.

EMÄNTÄIHMINEN

(*kamarista*). Polvilleni? Mutta, herra rovasti — minä en käsitä, minkä vuoksi minun pitäisi . . .

ROVASTI

(*käskevästi*). Kas niin, älkää suotta viivytelkö. Kuulittehan, että minunkin olisi jouduttava . . .

KANSLIANEITI

(*on istuutunut kansliapöydän luo*). Sedän käsikirja on kamarissa kirjahyllyllä.

ROVASTI

Jahah, jahah. (*Lähtee kamariinsa, ovella.*) Niin, niin, emäntä on vain siellä valmiina polvillansa. (*Menee.*)

KANSLIANEITI

(*haukoittelee*). Hohhoijaa. Onpas nyt ollut urakkaa. (*Taustaovi avautuu.*) Ja vieläkin joku.

MÖKIN VAIMO

(*työntäytyy taustaovesta*). Jokohan se rovasti mahtaisi joutaa niiltä muilta töiltänsä sortteeraamaan sen minunkin asiani? Sillä olisi jo Jussilla semmoinen hätä ja hoppu —

KANSLIANEITI

Rovasti joutuu tuossa tuokiassa. Istukaahan muutama minuutti.

MÖKIN VAIMO

Suur' kiitosta, paljon kiitoksia. Vaikka onhan tuota jo saanut tähän ikäänsä tullessaan istua-

kin. (*Istuutuu kinkerikirstulle.*) Jokos sitä on mamsselillakin ikää?

KANSLIANEITI

Onhan sitä.

MÖKIN VAIMO

On, on kai, kun jo on tuollekin iälle tullut. Eikö lie jo ihan kaksi vuosikymmentä?

KANSLIANEITI

Eikö lie.

MÖKIN VAIMO

Joo. Mutta ei ole vain miestä?

KANSLIANEITI

(*hermostuneesti*). Ei ole.

MÖKIN VAIMO

Ei. Eihän niitä kaikille riitä. Minulla niitä on ollut jo kaksikin. Tämä nykyinen ja se entinen, joka kuoli. Tämä nykyinenhän tuo vielä on elänyt, ettei ole kolmatta tarvinnut tavoitella.

KANSLIANEITI

(*hypähtää hermostuneena seisalleen*). No, vihdoin —!

MÖKIN VAIMO

(*nousee seisoalleen*).

EMÄNTÄIHMINEN

(*tulee nolona vasemmalta*). Mutta minä en vielä
kään ymmärrä —

ROVASTI

(*tulee vasemmalta*). Se olisi kolme markkaa.

EMÄNTÄIHMINEN

(*hämmästyksissään*). Vielä kolme markkaa! Mut-
ta minä en ymmärrä, mitä tämä kirkotteleminen
kuuluu minun asiaani.

ROVASTI

Teidän asiaanne? No, mitä asiaa teillä vielä
olisi?

EMÄNTÄIHMINEN

(*hieman kiukkuisesti*). Sitä, että se minun nuorin
poikani Jussi . . .

ROVASTI

Poikanne? Miestänne kai tarkoittatte?

EMÄNTÄIHMINEN

Enkä tarkoita. Sehän on ollut haudassa jo

seitsemättä vuotta. Minun poikani Jussi käski vain rovastilta tiedustaa, tarvittaisiinko täällä ostaa kaloja, joita saatiin meillä tänään monta isoa vakallista eikä tiedetä minne panna, etteivät pahenisi?

ROVASTI

Ostaa kaloja? No, mutta — ettekös te olekaan sitten se kirkkoon otettava vaimo?

EMÄNTÄIHMINEN

Minäkö — jolla on mies haudassa ja nuorin poikakin jo vaimollinen!

ROVASTI

No, olipa se —! Miksi ette sitten sanonut, että —?

EMÄNTÄIHMINEN

Minähän yritin jo moneenkin kertaan, mutta rovasti ei ottanut sitä kuulevaan korvaansakaan, käski vain polvistumaan, ja kun minä sittenkin koetin selittää, niin rovasti sanoi; ettei saa keskeyttää. Eikä siinä auttanut muu kuin ottaa vastaan kaikki, mikä ei minulle kuulunutkaan.

KANSLIANEITI

(*ei voi hillitä nauruaan*). Hi, hi, hi.

ROVASTI

(*pyyhkii hikeä otsaltaan*). No, olipas tämä nyt nolo erehdys.

EMÄNTÄIHMINEN

(*lauhtuu*). No, oli kerrakseen, he, he. Ja kun oli, niin olkoonkin. Mutta ostaakos rovasti niitä kaloja?

ROVASTI

Kyllä, kyllä. Menkäähän vain keittiön puolelle ruustinnan puheille. Sanokaa, että minä olen luvannut ostaa — hm — yhden vakallisen.

EMÄNTÄIHMINEN

No, sehän tuo jo korvaakin kokemani nolouden. (*Niiaa.*) Hyvästi vain. (*Menee taustavesta.*)

ROVASTI

Mutta missä se sitten on se Saunamäen Jussin eukko?

MÖKIN VAIMO

(astuu rovestin eteen, niiaa). Tässä. Ja Jussi on taas menossa pappilan kuistin suussa . . .

RUUSTINNA

(ilmestyy vasemmalle ovelle, viittaa). Saunaan, saunaan —!

*Hämeenlinna 1931,
Arvi A. Karisto Oy:n kirjapaino*

197. *Luomanen*, Lauvantai-ilta. 1-n. pila, 10 h. 2. painos. 5 mk.
198. *Luomanen*, Kun kyöpelinkeitot ne soivat. 1-n. huvin., 10 h. 5 mk.
199. *Luomanen*, Emännän salaisuudet. 1-n. huvin., 5 h. 2. p. 3 mk.
200. *Alpi*, Rantalassa. 3-n. kansannäyt., 11 h. 3. painos. 4 mk.
201. *Jääskeläinen*, Miljoona-arpa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. painos. 5 mk.
- * 202. *Halme*, Purimossa. 5-näyt., 16 h. 3. painos. 6 mk.
- * 203. *Halme*, Murtuneita. 4-näyt. draama, 6 h. 5. painos. 8 mk.
- * 205. *Alpi*, Väkevämmän tiellä. 3-n. murhenäyt., 8 h. 3. painos. 5 mk.
207. *Tolonen*, Voi teitä kelvottomat! 3-n., 12 h. 2. painos. 5 mk.
208. *Vuorelainen*, Talouskoulussa. 1-n. pila, 10 h. 4. painos. 6 mk.
209. *Selja*, Siemenperunat. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. painos. 6 mk.
- * 210. *Halme*, Kosken tarina. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
- * 211. *Halme*, Mestari Garp. 1-n., 6 h. 2. painos. 2 mk.
- * 212. *Halme*, Egyptin pimeys. 3-n., 11 h. 3. painos. 6 mk.
- * 213. *Halme*, Esa Pöllönkorpi. 3-n., 9 h. 3. painos. 4 mk.
- * 214. *Halme*, Pöllönkorven naamiaisyö. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
- * 215. *Halme*, Kaksintaistelu. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
216. *Halme*, Seuranäyttämöopas. 4. painos. 6 mk.
- * 217. *Halme*, Nainen sen tietää. 3-n., 3 h. 4 mk.
221. *Saarenmaa*, Juhannuksena. 2-näyt. kansannäytelmä, 11 h. 3 mk.
- * 222. *Halme*, Kuningas Teivas, Pirkkalan valtias. 4-n., 5 h. 5 mk.
223. *Kosonen*, Sovinto-jako. 1-n. huvinäyt., 11 h. 3 mk
225. *Kaste*, Vuoroin vieraisa. 1-n. pila, 6 h. 3 mk.
- * 226. *Kyömaa*, Kolmiliitto. 1-n., Kotimaiseksi Viikoksi. 6 h. 4 mk.
227. *Kosonen*, Aviomiehen osa. 3-näyt. ilveily, 13 h. 5 mk.
228. *Kosonen*, Lepokoti Rauha. 1-näyt. pila, 7 h. 3 mk.
229. *Kosonen*, Kasarmin pihalla. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
230. *Halme*, Harjoitushetki Himppulassa. 1-n. pila, 6 h. 2. p. 5 mk.
231. *Pihlaja*, Valheen kengillä. 3-näyt. ilveily., 9 h. 5 mk.
232. *Kosonen*, Valkea uhri. 2-n. isänm., 5 h. 2. painos. 6 mk.
237. *Kainulainen*, Umppulan urheilijat. 2-n. huvinäyt., 10 h. 4 mk.
238. *Korpilinna*, Punaistet housut. 3-näyt. ilveily, 9 h. 2. painos. 8 mk.
- * 239. *Wuori*, Korkea oikeus istuu. 1-n. ilveily, 12 h. 4. painos. 4 mk.
- * 240. *Wuori*, Vuoksen varrella. 1-n. kansannäyt., 7 h. 2. painos. 6 mk.
- * 241. *Wuori*, Vaalekuollut. 3-näyt. ilveily, 6 h. 2. painos. 8 mk.
- * 242. *Wuori*, Pappilan tuvassa. 1-näyt. huvin., 6 h. 5. painos. 5 mk.
- * 243. *Wuori*, Veri on vettä sakeampi. 2-näyt., 6 h. 2. painos. 7 mk.
- * 244. *Wuori*, Savon sydämessä. 3-n. huvinäyt., 10 h. 8. painos. 8 mk.
- * 245. *Wuori*, Ryöstö. 5-näyt. näytelmä, 16 h. 3. painos. 7 mk.
- * 246. *Wuori*, Nahkpoikia. 4-näyt. kansannäyt., 16 h. 2. painos. 8 mk.
- * 247. *Alpi*, Uhrilammas. 1-näyt. huvinäytelmä, 4 h. 5 mk.
- * 248. *Bergroth*, Oikea morsian. Palkittu 2-n., 5 h. 8 mk.
- * 249. *Virvatuli*, Varastettu polkupyörä. Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
- * 250. *Salmiinen*, Eräänä yönä... Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
- * 251. *Voitpio*, Elämä elämästä. Palkittu 1-n., 7 h. 8 mk.
- * 252. *Sahlstén*, Kansan ystävä. Palkittu 2-n. näyt., 8 h. 8 mk.
253. *Roos*, Inkerin kesäloma. 3-n. huvinäyt., 9 h. 8 mk.
254. *Roos*, Pyhäamu Anttilan pihalla. 1-n., 7 h. 5 mk.
255. *Laurila*, Ennen saunaa. 1-n. huvinäyt., 6 h. 5 mk.
256. *Pelkonen*, Fordi. 1-n. huvinäyt., 4 henkilöä. 5 mk.
257. *Pelkonen*, Maalainnen markkinoilla. 1-n. huvinäyt., 5 h. 5 mk.
- * 258. *Kainulainen*, Renk' Kallen urotyö. 3-n. huvin., 5 h. 10 mk.
259. *Kainulainen*, Yön ritari. 3-n. näyt., 6 henkilöä. 10 mk.
- * 260. *Walakorpi*, Kaltevalla pinnalla. 3-n. kansann., 6 h. 10 mk.
261. *Visuri*, Perjantai 13 päivä. 1-n. suojelusk.-n., 7 h. 5 mk.

262. *Pekkarinen*, Polkkatukka. 1-n. huvin, 5 h. 8. painos. 6 mk.
263. *Halonon*, Poliitiikka ja taktiikka. 1-n. ilveily, 6 h. 5 mk.
264. *Haapanen*, Niin kävi kuin pitikin. 1-n. näyt., 7 h. 6 mk.
265. *Pekurinen*, Viidenkymmenen villitys. 1-n. pila, 5 h. 3 mk.
266. *Rishu*, Sittenpä sen näkee. 2-n. kansannäyt., 8 h. 6 mk.
267. *Selja*, Vihkimäläninki. 2-n. näytelmä, 6 h. 6 mk.
268. *Simellus*, Tunnustus. 1-n. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
269. *Puljava*, Kosioretki. 1-n. huvinäyt., 4 h. 5 mk.
270. *Kuusikko*, Aavasaksalla. 1-n. kansannäyt., 10 h. 8 mk.
271. *Halonon*, Mariana. 1-n. näytelmä, 4 henkilöä. 5 mk.
272. *Pausama*, Sulhaset. 1-n. huvinäyt., 7 henk. 5 mk.
273. *Aira*, Huvitoimikunnan huolia. 1-n. pila, 9 h. 6 mk.
274. *Kotkanpää*, Isäntien markkinamatka. 2-n. hn., 17 h. 7 mk.
275. *Pelkonen*, Salapoliisi. 1-n. pila, 4 henk. 5 mk.
276. *Höylä*, Hän ja hänen pehtoorinsa. 2-n., 5 h. 6 mk.
277. *Säärilä*, Se suomalainen sisu. 1-n. ilveily, 6 h. 2. p. 6 mk.
278. *Sahlstén*, Väärillä keinoilla. 2-n. kansann., 10 h. 7 mk.
279. *Pelkonen*, Kohtalon sormi. 1-näyt. pila, 4 henk. 5 mk.
280. *Selja*, Äiti kulta. 2-näyt. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
281. *Ahola*, Ilvesojan Joosen kasvatit. 2-näyt., 6 h. 6 mk.
282. *Sjöman*, Luonnonparantolassa. 3-n. huvinäyt., 10 h. 7 mk.
283. *Nieminen*, Umpimähkään. 3-n. huvinäyt., 9 henk. 8 mk.
284. *Sahlstén*, Serkku. 3-n. huvinäyt., 8 henk. 9 mk.
285. *Pellinen*, Kuuromykkä täti. 2-n. huvinäyt., 5 h. 6 mk.
286. *Voutilainen*, Kadonnut testamentti. 2-n., 5 henk. 5 mk.
287. *Hästesho*, Reilut pelkurit. 1-n. näyt., 9 henk. 6 mk.
288. *Anttila*, Sama vanha juttu. 1-n. pila, 5 henk. 5 mk.
- * 289. *Halme*, Onnen veräjä. 3-näyt. huvinäyt., 6 h. 8 mk.
290. *Wammaskoski*, Vaihdettu morsian. 2-n. hn., 5 h. 2. p. 6 mk.
291. *Pellinen*, Hukkaantunut seteli. 1-n., 5 h. 6 mk.
292. *Palmroth*, »Kuulkaas, Bakkeliin!» 3-n. farssi, 8 h. 10 mk.
- * 293. *Halme*, Kaksi lupausta. 3-näyt., 6 henk. 10 mk.
294. *Rissanen*, Hevosnimi. 1-näyt. ilveily, 7 henk. 7 mk.
295. *Pellinen*, Tuurin pojat. 2-näyt. huvinäytelmä, 8 henk. 8 mk.
296. *Karila*, Tieteen tyranni. 1-n. jännitysnäyt., 5 henk. 8 mk.
297. *Kittilä*, »Merkkimies». 1-näyt. pila, 7 henk. 5 mk.
298. *Walakorpi*, Kilpakosinta. 1-näyt. huvinäyt., 7 henk. 7 mk.
299. *Kaipainen*, Kutomakoulussa. 2-näyt. huvinäyt., 5 henk. 6 mk.
300. *Sjöman*, Kaikkein paras. 1-näyt. huvinäyt., 4 henk. 5 mk.
301. *Karila*, Ah, hän suuteli. 1-näyt. huvinäyt., 6 henk. 6 mk.
- * 302. *Wuori*, Umpisolmu. 3-näyt. huvinäyt., 7 h. 4. painos. 10 mk.
303. *Pelkonen*, Nykyaikainen morsian. 1-n. pila, 3 h. 5 mk.
- * 304. *Bergroth*, Kannaksen lumous. 1-n. näyt., 4 henk. 6 mk.
- * 305. *Wuori*, Hirttonuora. 3-näyt. huvinäytelmä, 6 h. 10 mk.
306. *Heimo*, Oikea omistaja. 2-n. näyt., 7 henk. 6 mk.
307. *Kettunen*, Voi maailmaa! 2-n. huvinäytelmä, 6 henk. 8 mk.
308. *Kujanpää*, Taikavelli. 2-n. kansannäytelmä, 9 henk. 6 mk.
309. *Pellinen*, Kyllä Posti-Manta sen tietää. 2-n. huvin., 7 h. 10 mk.
310. *Pellinen*, Onko Kasper tullut hulluksi? 1-n. huvin. 4 h. 5 mk.
311. *Aalto*, Kolme miljoonaa sijoitettavana. 1-näyt. pila, 9 h. 7 mk.
312. *Rissanen*, Päätetään, ettei päätetä mitään. 1-n. pila, 8 h. 5 mk.
313. *Karila*, Kahden miljoonan tyttölapsi. 3-n. komedia, 4 h. 12 mk.
314. *Aalto*, Kesäinen manööveripäivä. 2-n. suojelusk.-hvn., 9 h. 6 mk.
- * 315. *Halme*, Kilisevät kulkuset. 1-näyt. huvinäytelmä, 5 h. 6 mk.

Hinta 7 mk.